

altsaa burde give Afgang til større Statsunderstøttelse for de Skoler, der realisere dette Formaal. Dette er ikke slet her, tværtimod, man har fulgt den modsatte Fremgangsmaade, og det virker hæmmende for den Udvikling, der er reist ved den tekniske Skole her og, som jeg antager, flere andre Steder, en Udvikling, som er rigtig, fordi den gjør, at Statens Penge komme til at virke frugtbart saa langt ned i Haandværkerklassen som mulig, medens den anden Maade væsentlig kommer til at indskrænke Bidragene til at blive til Gavn for dem, der kunne betale. At komme bort fra dette paa anden Maade end derigjennem, at man ser at ordne dette Tilsyn paa en anden Maade, tror jeg ikke er ret vel tænkeligt, og derfor har Udvalget ved Samraad forhandlet denne Sag, og maa paany fastholde, at det vil være nødvendigt, hvis disse Bevillinger skulle komme til at gjøre den Gavn, man har ventet, at Tilsynet lægges i en mindre ensfyldt Haand end det nu faktisk ligger i, det vil sige, at den Tanke realiseres, som man forlangte i 1882—83 burde se Fyldest, at Tilsynet ikke udøvedes af en af Skolernes Bestyrere, der altid vil være ensfyldt, men derimod af Ministeriets egen Tilsynsmand. Der er fra Udvalgets Side givet en Anbefaling til en ualmindelig stor Bevilling til Esbjerg tekniske Skole, denne Bevilling overstiger nemlig det Forhold, som ellers i Almindelighed her fra Thingets Side er fastholdt med Hensyn til Bevillinger til Bygninger til tekniske Skoler, idet man har holdt paa $\frac{1}{3}$, hvorimod der her er forlangt over Halvdelen. Dette har man imidlertid gjort — og jeg gjør udtrykkelig opmærksom paa det for at forvare mod mulige Konsekvenser — af Hensyn til de i Esbjerg stedfindende særlige Forhold. Det er utvivlsomt, at denne By — ja, det er jo egentlig ikke nogen By endnu, men den kan maaske blive det — er jærlig uheldig stillet i mange Henseender, navnlig med Hensyn til de Fordele, eller rettere Mangelen paa adskillige af de Fordele, som andre tilsvarende Steder i Landet have. I Betænkningen Sp. 949—50 er der nævnt en Opfordring til Ministeren om at skaffe en Redningsstation tilveie i Hirtshals. Der er ganske vist en Redningsstation ganske tæt derved, men det er opløst for Udvalget, at disse Redningsstationer tæt derved ikke af-

hjælpe de Savn, som føles ved Hirtshals; thi Meningen er ikke der at faae en Redningsstation for at kunne afhjælpe mulige Ulykker for Skibe, men en Station, som kan hjælpe Fiskerne paa Stedet, idet de meget ofte paa Grund af Forholdene ikke kunne komme saa hurtigt ind igjen, som nødvendigt, og ere udsatte for Strandingsfare og Livsfare, naar de skulle søge tilbage i Tilfælde af opstaaende Uveir eller Storm og behøve hurtig Hjælp. Ministeren har vist sig imødekommende og stillet Forslag om at anstaffe en Redningsbaad, der, saavidt jeg har forstaaet, er det første Skridt til Oprettelsen af en Redningsstation. Samtidig hermed maa jeg nævne et andet Samraad, som findes udtrykt paa samme Side i Betænkningen og vedrører Forhøringsvæsenet. Der er fra mange Sider og navnlig fra Søfolks Side ført Klage over den Maade, hvorpaa Forhøringsvæsenet er ordnet, eller rettere sagt, ikke er ordnet; thi det er nok slet ikke ordnet. Den Maade, hvorpaa man staffer sig Hyre, er gennem nogle Mellemlid, som føre det mærkelige Navn af Hyrebasser, og det at komme i en saadan Hyrebasers Haand skal ikke være ganske betryggende; det er ikke heldigt for dem, der komme under hans Behandling. Væsken forener nemlig med sin Hyrevirksomhed en Værtshusholdervirksomhed, og disse Fristelser, som denne Mand fortaar at udøve paa de svage Søfolk, skal være alt Andet end opbyggende. Der er paa dette Omraade, tror jeg, al mulig Grund til at søge en Ordning tilveiebragt, enten det nu bliver derigjennem, at man ansætter autoriserede Agenter, som altsaa blive en Slags Fæstemænd ved Søfolks Forhøring, eller ved Oprettelsen af et Kontor. Jeg antager, at det Sidste maaske kan være tilstrækkeligt, nemlig et autoriseret Forhøringskontor, som har Eneret med Hensyn til Forhøring af Søfolk, og som man autoriserer saaledes, at man ikke behøver at frygte Misbrug fra dets Side. Dette Kontor kunde da meddele alle Oplysninger om, hvor Søfolk kunde faae Hyre, hvorhen osv., saa at man altsaa kan faae den Trang tilfredsstillet, som her er tilstede. Jeg nævner det for at den ærede Minister kan udtale sig herom. Jeg antager ogsaa, at det er muligt paa dette Punkt at faae en Forstaaelse med Ministeren og Forholdet ordnet, om ikke paa anden Maade, saa ved Lov. Derefter an-